

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ
(ร่าง) พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม (ฉบับที่..) พ.ศ.

1. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานกว่าสามสิบแปดปีแล้ว และมีบทบัญญัติบางมาตราไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งประกอบด้วย การต่อใบอนุญาตผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม การกำหนดวาระของคณะกรรมการแพทยสภา และการออกข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นเพื่อให้มีการต่อใบอนุญาตผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม การกำหนดวาระของคณะกรรมการ และการออกข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการควบคุมการประกอบวิชาชีพเวชกรรมและคุ้มครองประชาชนจากการประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ได้มาตรฐาน ตลอดจนให้การแพทย์ไทยสามารถปรับตัวให้มีศักยภาพในระดับผู้นำของประชาคมอาเซียน หรือประชาคมโลก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

2. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม(ฉบับที่..) พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังนี้

(1) กำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ของแพทยสภา ตามมาตรา 3 (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8 (1) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525)

(2) กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ ตามมาตรา 4 (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 18 พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525)

(3) กำหนดให้คณะกรรมการออกข้อบังคับว่าด้วยการขอขึ้นทะเบียน การออกใบอนุญาต การต่อใบอนุญาตและบัตรสมาชิกของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ตามมาตรา 5 (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 30 พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525)

(4) บทเฉพาะกาลเกี่ยวกับผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมซึ่งได้รับใบอนุญาตอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และคณะกรรมการแพทยสภาซึ่งอยู่ในตำแหน่งในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

3. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีความซ้ำซ้อนกับพระราชบัญญัติอื่นใด ได้แก่มหาวิทยาลัย สถานพยาบาล กฎหมายว่าด้วยยา และกฎหมายว่าสุขภาพ เป็นต้น ทั้งนี้เพราะเป็นการออกกฎหมายเพื่อใช้บังคับกับผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมและคณะกรรมการแพทยสภาเท่านั้น

4. ผลกระทบและความคุ้มค่า

4.1 ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมายนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมและคณะกรรมการแพทยสภา และประชาชน

4.2 ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลตามข้อ 4.1 มีดังนี้

(1) ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ต้องมีการต่อใบอนุญาตทุกห้าปีเพื่อให้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถที่ทันสมัยและได้มาตรฐานโดยเฉพาะผู้ประกอบวิชาชีพเมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับ

(1.1) เชิงบวก

-ไม่มี-

(1.2) เชิงลบ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ได้รับอนุญาตเมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับ

ต้องมีการต่อใบอนุญาตทุกห้าปี เพื่อให้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถที่ทันสมัยและได้มาตรฐานวิชาชีพเวชกรรม

(2) คณะกรรมการแพทยสภา

(2.1) เชิงบวก กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการแพทยสภาเพิ่มเป็นสี่ปีเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีความต่อเนื่องและลดงบประมาณในการจัดการเลือกตั้งกรรมการแพทยสภา

(2.2) เชิงลบ

-ไม่มี -

(3) ประชาชน

(3.1) เชิงบวก ได้รับความคุ้มครองและความปลอดภัยจากการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(3.2) เชิงลบ

-ไม่มี -

4.3 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

(1) เชิงบวก

- พระราชบัญญัติฉบับนี้ ก่อให้เกิดการกำหนดมาตรฐานด้านความรู้ มาตรฐานและจริยธรรมเพื่อให้ประชาชนได้รับการประกอบวิชาชีพเวชกรรมอย่างถูกต้อง และปลอดภัย เกิดความมั่นใจ เชื่อมั่น เพิ่มมากขึ้น การขยายตัวของธุรกิจทางด้านสถานพยาบาลวิชาชีพเวชกรรมจะเพิ่มขึ้น เกิดความมั่นคงทางด้านรายได้ของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม และรายได้รวมของประเทศสูงขึ้นจึงเป็นการสนับสนุนภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยเฉพาะการเป็นศูนย์การแพทย์ระดับนานาชาติ

(2) เชิงลบ

-ไม่มี -

4.4 ผลกระทบต่อสังคม

(1) เชิงบวก

- พระราชบัญญัติฉบับนี้ ก่อให้เกิดการกำหนดมาตรฐานด้านความรู้ และมาตรฐานวิชาชีพเวชกรรม เพื่อยกระดับมาตรฐานในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ซึ่งจะส่งผลต่อการส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการรักษาอย่างถูกต้องและปลอดภัย ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสังคม

(2) เซึ่งลบ

- ไม่มี -

5. สิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่ต้องถูกจำกัด

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ต้องมีการต่อใบอนุญาตการประกอบวิชาชีพเวชกรรมทุกห้าปี โดยต้องมีการศึกษาอย่างต่อเนื่องตามข้อบังคับแพทยสภาที่จะออกตามพระราชบัญญัตินี้

6. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้

ประชาชนจะได้รับความคุ้มครองและความปลอดภัยจากการประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ได้มาตรฐานและทันสมัยอยู่เสมอ

7. ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย

ไม่เกิดความยุ่งยากในการปฏิบัติตามกฎหมายนี้เนื่องจากแพทยสภาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษาต่อเนื่องเพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมเกิดความรู้ทางการแพทย์ที่ได้มาตรฐานที่สามารถต่อใบอนุญาตการประกอบวิชาชีพเวชกรรมได้ทุกห้าปี

8. ความพร้อมของรัฐ

รัฐบาลมีความพร้อมในการออกกฎหมายฉบับนี้โดยผ่านรัฐสภาเพื่อการควบคุมการประกอบวิชาชีพเวชกรรมและคุ้มครองประชาชนให้เกิดความปลอดภัยจากการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

9. หน่วยงานที่รับผิดชอบและรักษาการตามกฎหมาย

กระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้